

[Energiministeren]

I debatten om naturgasprojektet er det fra visse sider blevet overset, at vi ved forsyning med naturgas fra vor egen del af Nordsøen reducerer landets afhængighed af importeret energi. Omkring $\frac{1}{3}$ af naturgassen påregnes anvendt til procesformål i industrien og $\frac{2}{3}$ til boligopvarmning, i fjernvarmeværker, blokcentraler og en lille smule til eksport til Sverige.

Selv om vi i disse måneder bør være forsigtige, sådan at vi undgår forhastede eller panikagtige reaktioner i lyset af udviklingen på det internationale energimarked – og her tænker jeg såvel på olie som på kul – mener jeg bestemt ikke, der er grund til at lægge mindre vægt på forsynings sikkerheden i vores energipolitik.

Naturgassen er et vigtigt led i den af folkettinget og regeringen fastlagte flerstrengede energipolitik. Naturgasprojektet er økonomisk fordelagtigt. Hertil kommer, at naturgassen er en dansk energikilde.

Det har været fremført, at man kunne sælge naturgassen til udlandet og så i stedet opnå tilsagn om indkøb af andre energiformer. Dette synspunkt er hverken økonomisk eller forsyningsmæssigt ansvarligt. Verden befinder sig som nævnt for øjeblikket i en situation, hvor en ny oliekrise kan indtræffe, hvad dag det skal være.

Sælger vi naturgassen til udlandet, uden at vi selv har opbygget et fordelingsnet, har vi ingen sikkerhed for, at andre lande vil levere energiforsyninger til Danmark til gengæld for gassen. Ingen vil kunne gøre det. Det vil være naivt at tro, at andre lande i en krisituation, hvor de selv har mangel på energiråstoffer, vil levere til Danmark ud over de oliemængder, som aftalerne i Det Internationale Energi Agentur fastlægger, og i en sådan krisituation kan vi kun anvende gassen, som jo vel at mærke ikke er omfattet af energiagenturets fordelingssystem. Men vi kan jo kun anvende gassen, hvis vi i tide har opbygget et fordelingsystem til distribution af gassen.

Det vigtigste spørgsmål for dansk energiplanlægning og dansk energipolitik er, hvordan vi kan komme ud af det livtag, som afhængigheden af importeret olie holder os i. Forsyningsomlægningerne er kostbare, men de er nødvendige, fordi den forsyning, der hovedsagelig er baseret på olie, vi må importere, giver større og større problemer, og der

er ikke grund til at tro, at vi selv kan producere al den olie, vi skal forbruge.

Der findes ikke nogen enkel mirakelkur. Det er nødvendigt at sætte ind på mange forskellige områder, og anvendelsen af vor egen naturgas er et af de skridt, vi kan – og skal – tage med hensyn til at opnå en bedre forsynings sikkerhed.

Naturgasprojektet her – og der er her alene tale om projektets fase 1, andet er ikke vedtaget – blev vedtaget i folkettinget i maj 1979 med de ændringer, der siden er foretaget som konsekvens af aftalen mellem Danmarks og Sveriges regering om samarbejde på naturgasområdet. Vi er kontraktmæssigt forpligtet til at gennemføre projektet, dels på grund af kontrakten med DUC om køb af gassen, dels på grund af aftalen med Sverige, der jo indebærer, at vi skal føre hovedgasledningen hen over hele landet, over Sjælland og helt til Dragør. Jeg skal her tillade mig at erindre om, at denne aftale blev tiltrådt her i folkettingen den 14. maj i år med 126 stemmer for og 15, fremskridtspartiets, imod.

Naturgasprojektet er i modsætning til, hvad der fra nogle sider har været hævdet, yderst veldokumenteret. Ved fremsættelsen i folkettingen blev lovforslaget bilagt et meget fyldigt materiale, herunder nøjagtige beregninger over projektets samfundsøkonomiske konsekvenser. Det fremgik heraf, at projektet var økonomisk fordelagtigt, selv ved forventninger om lavere olieprisstigninger end dem, der har været indtil nu.

Ved den samfundsøkonomiske vurdering blev der sammenlignet med et oliealternativ. Dette skyldtes, at et oliealternativ var det eneste, man med rimelighed kunne sætte tal på. Hvor der i de samfundsøkonomiske beregninger var tvivl om beregningsforudsætningerne, blev der hver gang valgt de mindst optimistiske forudsætninger for gasprojektet. Således er det oliealternativ, man sammenligner gasprojektet med, ikke belastet med udskiftning af olietankene ude hos forbrugerne. Denne fremgangsmåde medfører, at de fordele, som forbrugerne vil få ved overgang til naturgas, er undervurderet. Der er altså tale om forsigtige skøn.

I de samfundsøkonomiske beregninger er der alene regnet med den rene oliepris; olieafgifterne indgår således ikke i beregningerne. Den samfundsøkonomiske beregning medtager i øvrigt ikke de fordele – de klare